

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ ΑΠΑΤΗ!

Τα μηνύματα των ιστορικών γεγονότων της 1^η Μαΐου είναι επίκαιρα όσο ποτέ, σήμερα που τα λαϊκά στρώματα της χώρας, εν μέσω της μετατροπής της χώρας ακόμη και σε τυπικό προτεκτοράτο, και με νόμο του κράτους, καλούνται μέσα από τα συστημικά ΜΜΕ και έναν ορημαγδό παραπληροφόρησης από τα «εναλλακτικά», να «νομιμοποιήσουν» και στην κάλπη το πετσόκομμα κοινωνικών δικαιωμάτων ενός αιώνα και το ξεπούλημα του κοινωνικού πλούτου. Δηλαδή να νομιμοποιήσουν «δημοκρατικά» το έγκλημα κατά του λαού, αλλά και τους πολιτικούς συνδυασμούς εκείνους που το υποστήριξαν, καθώς και εκείνους που ανήκουν στην Αριστερά και αποπροσανατολίζουν συστηματικά και εσκεμμένα το λαό ώστε να μην ασχοληθεί με τα αίτια της κρίσης και τη συστημική αλλαγή που συνεπάγεται η αντιμετώπισή της, αλλά με τα απλά συμπτώματα της (Χρέος, Ιδιωτικοποιήσεις κτλ.).

Παρόλο όμως που ο αποπροσανατολισμός των λαϊκών στρωμάτων από τα κόμματα εξουσίας και τα καθεστωτικά ΜΜΕ που ελέγχουν οι ξένες και ντόπιες ελίτ, οι οποίες είναι αυτές που καθορίζουν την ανάδειξη των «σωστών» επαγγελματιών πολιτικών, δεν αποτελεί έκπληξη για κανέναν, αφού αυτό αποτελεί ακριβώς την επαγγελματική τους ενασχόληση, το ερώτημα είναι πώς εξηγείται ο συστηματικός αποπροσανατολισμός που προέρχεται από την ίδια την Αριστερά και τα «εναλλακτικά» της μέσα,

Για το ίδιο το σύστημα, η άλωση της Αριστεράς από τα μέσα, προωθώντας τις τάσεις της που δεν έχουν καμία διάθεση να δώσουν πραγματικές λύσεις στη σταδιακή εξαθλίωση του λαού, αποτελεί το χρησιμότερο εργαλείο για τη μονιμοποίηση της υποτέλειας του και της καθολίκευσης της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Με την προώθηση της «Αριστεράς των Συμπτωμάτων» της κρίσης, η «Αριστερά» αυτή παίζει τον ρόλο του προοδευτικού υποστυλώματος του συστήματος, μέσα στους πολιτικούς χώρους εκείνους που παραδοσιακά αποτελούσαν την πρωτοπορία των αγώνων για τα λαϊκά στρώματα, ευνουχίζοντας τα πιο αποφασισμένα κομμάτια της κοινωνίας για σύγκρουση με το σύστημα, και αποπροσανατολίζοντάς τα από το να διαμορφώσουν μια ελάχιστη προαπαιτούμενη βάση πολιτικής συγκρότησης για την έξοδο από την ίδια την κρίση.

Για την εκφυλισμένη αυτή «Αριστερά», η αφομοίωση των ιστορικών μαθημάτων πάνω από 150 χρόνων διαρκούς κοινωνικής πάλης και κορυφαίων στιγμών αυτής όπως ο αγώνας των εργατών του Σικάγο, αποτελεί, όχι συστατικό στοιχείο για τη διαμόρφωση πραγματικής διεξόδου από την κρίση μέσα από την αντιμετώπιση των αιτίων της και όχι απλά των συνεπειών της, αλλά φύλλο συκής για την εξυπηρέτηση των ταξικών συμφερόντων των χορηγών και υποστηρικτών της στις ντόπιες και ξένες ελίτ. Έτσι, με τη βοήθεια των παχυλών μέσων που έχει στη διάθεση της, και την άμεση ή έμμεση προβολή της από τα καθεστωτικά μίντια αλλά και την μαζική προβολή της από τα «εναλλακτικά» (που πολλά έχει δημιουργήσει η ίδια), έχει καταφέρει εδώ και καιρό να μονοπωλεί τη δημόσια συζήτηση, με έναν ανώδυνο και φλύαρο τεχνοκρατικό λόγο που ασχολείται αποκλειστικά με τις συνέπειες της κρίσης τις οποίες όμως προβάλλει ουσιαστικά ως αιτίες που δημιούργησαν και το Χρέος αλλά και τα Μνημόνια.

Η Αριστερά αυτή και πολλοί πρόθυμοι «συνδαιτυμόνες» της στον «ελευθεριακό» (κατ' όνομα) χώρο, συμβάλλουν με μιντιακούς όρους πλέον στην παραπληροφόρηση αυτή, παράγοντας και προωθώντας ακόμα και καλογυρισμένα φιλμ που απευθύνονται στη διεθνή αγορά όπως το τελευταίο Catastroika, και σύντομα θα προβάλλονται και από διεθνή καθεστωτικά μέσα της εκφυλισμένης «Αριστεράς» όπως η Γκάρντιαν («όπως συνέβη και με το προηγούμενο φιλμ το Debtocracy) αποπροσανατολίζοντας συστηματικά τα λαϊκά στρώματα ότι ο νεοφιλελευθερισμός είναι μια απλή ιδεολογία, αν όχι μια συνωμοσία, που επομένως ανατρέπεται αρκεί να εκλέξουμε τους «καλούς» ρεφορμιστές Αριστερούς πολιτικάντηδες στην

εξουσία, μαζί με λίγη σάλτσα διαχειριστικής «άμεσης δημοκρατίας» στις (καπελωμένες από την Αριστερά αυτή) πλατείες!

Κατ' αυτό τον τρόπο, η εκφυλισμένη Αριστερά συγκαλύπτει με συστηματικό τρόπο τα αίτια της κρίσης που ανάγονται στην εξάρτηση της χώρας από το σύστημα της διεθνοποιημένης καπιταλιστικής αγοράς, εφόσον συνεχίζει, όντας μέλος της ΕΕ, να δεσμεύεται από τις «4 ελευθερίες» του Μάαστριχτ για την άρση των κοινωνικών ελέγχων στις αγορές μέσα στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, με αποτέλεσμα την καθολική αποδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης και την αναγκαστική στήριξη της οικονομίας από τον δανεισμό, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την ανεξέλεγκτη ροή κεφαλαίων κ.α..

Η άνοδος της ακροδεξιάς, για την οποία κλαίει και οδύρεται η Αριστερά, στην πραγματικότητα, οφείλεται στον ξεπεσμό της εκφυλισμένης "Αριστεράς". Όταν στη Γαλλία για παράδειγμα μόνο η ακροδεξιά μιλά για έξοδο από την ΕΕ και το Ευρώ, που αλλού μπορούν να καταφύγουν τα θύματα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης από την ακροδεξιά;

Εν όψει εκλογών, το πραγματικό δίλημμα που καλούνται να απαντήσουν τα λαϊκά στρώματα που συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, είναι:

—ή μέσα στην ΕΕ, το οποίο εκ των πραγμάτων σημαίνει παραμονή της χώρας στις ανοιχτές αγορές, νομιμοποίηση των μνημονίων και αποδόμηση κάθε ίχνους οικονομικής και εθνικής κυριαρχίας, οποιαδήποτε κυβέρνηση και αν έλθει στην εξουσία, ακόμη και της «Αριστεράς»

—ή άμεση μονομερής έξοδος από την ΕΕ για τη δημιουργία αυτοδύναμης οικονομίας και την ανατροπή όλων των συμβάσεων με την Τρόικα.

Επειδή ακριβώς οι εκλογές αυτές στήθηκαν μόνο για να νομιμοποιήσουν τη φίλο-ΕΕ γραμμή και την προώθηση της «Αριστεράς» που εσκεμμένα αποπροσανατολίζει τα λαϊκά στρώματα και τώρα επιδιώκει να παίξει και ρόλο αξιωματικής αντιπολίτευσης στα Τροϊκανά κόμματα εξουσίας, θεωρούμε χρέος μας να κατονομάσουμε την απάτη αυτή.

Ο κύριος εκφραστής στον Ελληνικό χώρο της ρεφορμιστικής/εκφυλισμένης «αριστεράς», το κόμμα του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, που παραδοσιακά και μέχρι πριν κάποια χρόνια έπαιζε αποκλειστικά το ρόλο του «αριστερού» δεκανικιού για την πλήρη ένταξή μας στις ανοιχτές αγορές, υπογράφοντας μάλιστα την αντίστοιχη συνθήκη του Μάαστριχτ, ενώ υποστήριξε έμμεσα όλες τις Νατοϊκές εισβολές, δικαίως προωθείται σήμερα ως η Αριστερή αντιπολίτευση στα κόμματα εξουσίας, καθότι είναι όχι μόνο παντελώς ακίνδυνο, αλλά και χρήσιμο εργαλείο για τα σχέδια της υπερεθνικής και ντόπιας ελίτ, για τη μετατροπή της χώρας σε δεξαμενή φθηνού δυναμικού και τουριστικό παράδεισο, καθώς και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε τιμή ευκαιρίας.

Εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου που ξεκίνησε η θεσμοθέτηση της καταστροφής των κοινωνικών κατακτήσεων και της μετατροπής της χώρας σε προτεκτοράτο, εμφανίστηκε ταυτόχρονα και ο μηχανισμός διαχείρισης της αντίδρασης των λαϊκών στρωμάτων, που επέκτεινε και συμπλήρωνε τον ρόλο του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ σε πιο «ακαδημαϊκούς» και «ελευθεριακούς» κύκλους. Η εμφάνιση της «Πρωτοβουλίας των Αριστερών Οικονομολόγων», μετατράπηκε στην «Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου», στελεχωμένη από «ειδήμονες» του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ αλλά και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που πρωτοστάτησε στις πρωτοβουλίες αυτές, που ασχολούνταν ατάρεσκα με τις συνέπειες της κρίσης και τη Χρεολογία αφήνοντας βολικότατα την εγκληματική ένταξή μας στην ΕΕ των ανοιχτών αγορών στο απυρόβλητο ή στη...Δευτέρα παρουσία. Ακόμη και πανάκριβα διεθνή συνέδρια στήθηκαν από τις «Πρωτοβουλίες» αυτές για να προωθήσουν τις αποπροσανατολιστικές αυτές λύσεις, που χρηματοδοτήθηκαν και προωθήθηκαν έμμεσα ή άμεσα και από την ίδια την ΕΕ, όπως έχουμε καταγγείλει.

Όμως είναι καθαρή εξαπάτηση των λαϊκών στρωμάτων ότι θα ήταν δυνατή η έξοδος από την καταστροφική κρίση, στην οποία μας οδήγησαν οι ντόπιες και ξένες ελίτ, μέσα στην Ευρωζώνη (όπως υποστηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ) η ακόμη και μέσα στην ΕΕ αλλά έξω από την Ευρωζώνη (όπως υποστηρίζει, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ,), καθώς και οι ανάλογες θέσεις της Πατριωτικής Αριστεράς/Δεξιάς (ΕΠΑΜ, Ανεξάρτητοι Έλληνες κ.λπ.)—και φυσικά δεν μιλάμε για τα καθαρά δεκανίκια του συστήματος (ΔΗΜΑΡ, Οικολόγοι Πράσινοι και Δημοκρατική Συμμαχία). Το Χρέος είναι μόνο η συνέπεια της κρίσης. Η αιτία της κρίσης είναι η ίδια η ενσωμάτωση μας στην παγκοσμιοποιημένη καπιταλιστική Οικονομία της Αγοράς, μέσα από την ένταξη μας στην ΕΕ, και μόνο η μονομερής μας έξοδος από αυτή θα άνοιγε πραγματικά τον δρόμο για έξοδο από την κρίση, μέσα από το χτίσιμο λαϊκών δομών αυτοδύναμης οικονομίας. Μια διαδικασία που θα μπορούσε να αρχίσει στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής περιφέρειας που αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα, όπως προτείνουμε στην [Έκκληση για ένα Λαϊκό Μέτωπο Κοινωνικής και Εθνικής Απελευθέρωσης](#).

Τέλος, καλούμε αυτούς που για λόγους αρχής δεν συμμετέχουν στις εθνικές εκλογές, να καθιερώσουν μόνιμες συνελεύσεις στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς, αποτρέποντας τη σαλαμοποίηση των αγώνων των κοινωνικών ομάδων και ενώνοντάς τους σε ένα πραγματικά αυτο-οργανωμένο κίνημα (εργαζομένων, ανέργων, φοιτητών, αγροτών ή απλά πολιτών), Οι συνελεύσεις αυτές θα μπορούσαν να αναλάβουν οργανωμένα την άμεση επαφή παραγωγών-καταναλωτών και τη διανομή των προϊόντων, αποτρέποντας πρωτοβουλίες διανομής βασικών αγαθών που ήδη χειραγωγούνται από το ίδιο το σύστημα και τους «αριστερούς» στυλοβάτες του —όπως ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ— και λειτουργούν ως διαχειριστές της φτωχοποίησης. Με την προϋπόθεση βέβαια ότι οι σκιώδης αυτοί δημοτικοί θεσμοί θα αποτελούσαν οργανικό μέρος προτάγματος για κατάληψη της τοπικής εξουσίας και δημιουργίας πραγματικών και μόνιμων αμεσοδημοκρατικών θεσμών άσκησης της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας από τους ίδιους τους πολίτες, έξω από την ΕΕ, το Κράτος και τη διεθνοποιημένη οικονομία της Αγοράς.

Αλλά για αυτούς που θα συμμετάσχουν στις εθνικές εκλογές το ξεκάθαρο μήνυμα δεν μπορεί να είναι άλλο από το εξής:

—ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣ (ΠΑΣΟΚ –ΝΔ) ΑΛΛΑ ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΚΑΙ ΤΑ «ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΑ» ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΞΑΠΑΤΟΥΝ ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΟΤΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΨΗΦΙΖΟΝΤΑΣ ΜΟΝΟ ΚΟΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΑΖΟΥΝ ΘΕΜΑ ΜΟΝΟΜΕΡΟΥΣ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ (ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΖΩΝΗ) ΣΑΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

—Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ: ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΤΙΣΙΜΟ ΕΝΟΣ ΜΕΤΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ!

1 ΜΑΗ 2012

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

Δίκτυο για την Περιεκτική Δημοκρατία: www.periektikidimokratia.org

Επικοινωνία: peridimok@gmail.com

